

overige delen van het Koninkrijk, maakte Limburg deel uit van Nederland.

Als gevolg daarvan werden bij K.B. van 12 Jan 1841 de commissarissen belast met het opperste burgerlijke gezag in Limburg, en de commissarissen belast met het bestuur der weder in bezit genomen landstroken, ontslagen en de Staatsraad Jhr. Gericke van Herwijnen als gouverneur der provincie aangesteld.

Vanaf het oogenblik, dat het nieuwe College van Gedeputeerde Staten in functie trad, was de oude provinciale raad ontbonden. (45).

Limburg en de Duitse Bond 1839-1866.

Krachten de Weener Congresakte werd de Koning voor de Nassau-vorstendommen Nassau-Dielenburg, Siegen, Hadamar en Dietz, welke hij in 1814 aan Pruisen had afgestaan, door het Groot-Hertogdom Luxemburg schadeloos gesteld, onder uitdrukkelijk voorbehoud evenwel, dat die landstreek een integreerend deel van de Nederlandse Staat zou blijven uitmaken.

Bij het eindverdrag van 1839, stond de Duitse Bond aan Willem I, de Koning-Groothertog, met toestemming der Nassau-Weilburgs de westelijke helft van Luxemburg aan België af, waarvoor die afzag van een deel van Limburg (het tegenwoordige Nederlandse Limburg).

Om de Duitse Bond schadeloos te stellen voor het deel van Luxemburg, dat aan België werd afgestaan, werd bij art. 5 van het betreffende Londense tractaat van 19 April 1839 bepaald, dat de Koning zich hierover zal hebben te verstaan met de Duitse Bond.

Ter uitvoering van dat artikel werd door de Koning op 16 Augustus 1839 aan de Duitse Bond aangeboden om met geheel het Hertogdom Limburg